Σύγχρονα γυμναστήρια και λοιπά συναφή καταστήματα

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 31 Αυγούστου, 2011

Ένα από τα σύγχρονα φαινόμενα της ελληνικής κοινωνίας είναι και**η θεωρούμενη ως απαραίτητη φοίτηση σε κάποιο γυμναστήριο.** Είναι μια συνήθεια της μέσης αστικής οικογένειας, κάποιο από τα μέλη της, τα νεότερα κυρίως, συχνά και ένας, ή και οι δύο γονείς, να πηγαίνουν γυμναστήριο.**Είναι θέμα άσκησης, αλλά και υγείας**. Αυτός προφανώς είναι ο κυριότερος λόγος. Δηλαδή κάποιος γιατρός τους σύστησε την άσκηση και τη γυμναστική. Δευτερευόντως, υποσυνείδητα ίσως και αδιάγνωστα, μπορεί να λειτουργεί και μια άλλη αιτία συμπληρωματική, κοινωνικής καταξίωσης και προσωπικής επιβεβαίωσης.

-Να, πάω Γυμναστήριο! Έχω γυμναστήριο τώρα! Μόλις γύρισα από το γυμναστήριο… Δεν πήγα αυτή τη βδομάδα γυμναστήριο και νιώθω χάλια… Κάναμε κάτι ασκήσεις σήμερα στο γυμναστήριο…

Αυτά ακούγονται κυρίως από τις γυναίκες που φοιτούν εκεί, όταν παίρνουν φωτιά τα τηλέφωνα. Ανάλογα, πιο λιτά βέβαια, ακούει κάποιος κι από τους άντρες που πάνε και γυμνάζονται…

Αρχικά θα λέγαμε ότι **δεν υπάρχει κάτι το κακό στη γυμναστική** . Ο απόστολος Παύλος δεν κατακρίνει τη γυμναστική, μάλιστα και την εγκρίνει θεωρώντας την «εις ολίγον ωφέλιμον», σε σχέση και σύγκριση με την ευσέβεια που είναι «προς πάντα ωφέλιμος, επαγγελίαν έχουσαν ζωής της νυν και της μελλούσης» (Α΄Τιμ. δ΄ 8).**Το θεόπλαστο ανθρώπινο σώμα** δεν είναι καταδικαστέο, δεν θεωρείται φυλακή της ψυχής, ούτε επιτρέπεται να το έχουμε σε μια κατάσταση νωχέλειας και αδράνειας. Είναι ο ναός της ψυχής και ναός του αγίου Πνεύματος και οφείλουμε να του χορηγούμε ό,τι είναι καλό για να ευδοκιμεί και να υπηρετεί θεάρεστα την ψυχή. **«Δεν είμαστε σωματοκτόνοι, αλλά παθοκτόνοι»,** όπως έλεγε και ο αββάς Παμβώ στον μαθητή του, όταν τον είδε να πλένει τα πόδια του με ζεστό νερό και σκανδαλίστηκε. Το ανθρώπινο σώμα πρέπει να είναι υγιές, αρμονικά συνεργαζόμενο με νού και καρδία, καθαρό και δυνατό ώστε να υπηρετεί μαζί με την ψυχή το θείο θέλημα.

Από το σημείο όμως αυτό μέχρι το άλλο, δηλ. να ειδωλοποιήσουμε το σώμα και να

απολυτοποιήσουμε τη γυμναστική, να ξοδεύουμε χρόνο και χρήματα σε ασκήσεις και χορούς, ιδιόρρυθμους και ποικιλόμορφους, ξένους και προκλητικούς, είναι πολύ μεγάλη η απόσταση.

Παλιά οι άνθρωποι είχαν τις χειρωνακτικές τους εργασίες και τις όποιες άλλες δουλειές, που απαιτούσαν σωματικό κόπο. Σήμερα με ένα κουμπί όλα γίνονται. Παρόλο λοιπόν που θα μπορούσαμε κάτι να κάνουμε στο σπίτι, να κουραστούμε λίγο και συγχρόνως να γυμναστούμε, δεν κάνουμε τίποτε. Προτιμούμε να γυμναζόμαστε ξοδεύοντας, να παίρνουμε παραδουλεύτρες και εργάτες και για τις πιο μικρές δουλειές και δυστυχώς γυναίκες και άνδρες **καταντήσαμε «όπλα πολυτελείας»,** χωρίς την ικανότητα της πολεμικής χρήσης και αξίας. Πολλοί ζούνε σήμερα με το άγχος της διαταράξεως της ζυγιστικής ακριβείας του βάρους του σώματός τους, άλλοι βεβαίως δεν ενδιαφέρονται καθόλου, άλλο άκρο κι αυτό, φτάνουν σε καταστάσεις ψύχωσης, νεύρωσης και νευρικής ανορεξίας, έχουν αναγάγει το γυμναστήριο σε ναό και εκκλησία και από τα θρησκευτικά τους καθήκοντα απέχουν παρασάγγες.

Ύστερα, στα σύγχρονα γυμναστήρια **έχουν παρεισφρύσει και άλλες τεχνικές και γυμναστικές δραστηριότητες, οι οποίες μετέχουν κάποιας θρησκευτικότητας ανατολικής κυρίως προελεύσεως**. Επί παραδείγματι η Γιόγκα. Ίσως και ο διαλογισμός. Κρίμα που υπάρχει τόση σύγχυση γύρω από αυτά τα θέματα. Και τα δύο αυτά φαινόμενα δεν είναι γυμναστική, είναι θρησκευτικές πρακτικές του ινδουϊσμού που αφορούν τους μοναχούς και τους πιστούς μιας άλλης θρησκείας. Ούτε για χαλάρωση είναι ούτε για ενέργεια ούτε για προπόνηση. Είναι τελετές που ενώνουν με το θείο κατά την ινδουϊστική και βουδδιστική άποψη και θρησκευτική παραδοχή. Δεν πρέπει οι χριστιανοί να συμμετέχουμε σε τέτοιου είδους προγράμματα. Είναι απαράδεκτα για έναν βαπτισμένο ορθόδοξο.

Συχνά γυμναστήρια **έχουν μέσα και κέντρα αδυνατίσματος ή δίνουν συμβουλές συνοδευόμενες με** εναλλακτικές μεθόδους – άγνωστες μέχρι πρότινος - σωματικής ευεξίας, όπως χειροθεραπείας, αρωματοθεραπείας, κρυσταλλοθεραπείας, χρωματοθεραπείας και τα τοιαύτα. Τι είναι όλα αυτά; Προϊόντα ανατολικά! Για την απόκτηση δήθεν της ειρήνης και της γαλήνης! Μηδέν από μηδέν μηδέν! «Ο Χριστός είναι που δίνει τη χαρά και την ειρήνη». Όλα αυτά είναι ενεργειακά σκευάσματα και προϊόντα με επίδραση δαιμονική πάνω τους κατόπιν κάποιας διαδικασίας που δεν είναι προσευχή ή ακολουθία ορθόδοξη.

Τι πάθαμε και **κρεμάμε πάνω μας βραχιόλια, περιδέραια και τοποθετούμε αντικείμενα αμφιβόλου ποιότητος και θρησκευτικής ορθοδόξου καθαρότητος**; Άγιο μύρο είναι αυτά ή αγιασμός και βασιλικός και ό,τι άλλο άγιο και καλό δίνει η Εκκλησία μας; Μπαίνουμε μέσα από τα γυμναστήρια σ΄ένα σκοτεινό λαβύρινθο αγνώστων διαδικασιών και μυήσεων που δεν συνάδουν με τις

υποσχέσεις που δώσαμε στο βάπτισμά μας.

Ένας άλλος προβληματισμός που μπορεί να μας απασχολήσει σχετικά με τα σύγχρονα γυμναστήρια **είναι και η διατροφή που απαιτούν ή τα** συμπληρώματα διατροφής**.** Για τα δεύτερα έχουμε ακούσει κατά καιρούς από ειδικούς ότι έρχονται χάπια επικίνδυνα από εισαγωγές παράξενες, χωρίς έγκριση ή ταυτοποίηση, από αδήλωτες και άγνωστες εταιρείες και βιομηχανίες. Αυτό βεβαίως είναι υπόθεση του κράτους και των υπηρεσιών υγείας. Αλλά η σχετική γυμναστική ενασχόληση και επένδυση χρόνου ζητεί και διατροφή που σπάνια λαμβάνει υπόψη της την νηστεία της Εκκλησίας. Προέχει η άθληση, λένε.

Στο βωμό του καλλίγραμμου, γυμνασμένου, προκλητικά εμφανίσιμου σώματος θυσιάζεται ο εκκλησιαστικός θεσμός της νηστείας . Βρίσκει δηλαδή δικαιολογία ο γυμναζόμενος, του το λέγει και ο δάσκαλος, ο ειδικός, και έτσι αισθάνεται εαυτόν και εαυτήν υποχρεωμένους και υπακούσουν στους νόμους του συνοικιακού γυμναστηρίου και όχι στην Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού, της Οποίας τυγχάνουν μέλη.

Το ίδιο συμβαίνει **και με τις ποδοσφαιρικές ομάδες** και τις όποιες άλλες, με τις οποίες όλοι σχεδόν οι μαθητές σε πελάγη φαντασίας πλέοντας και ονειρευόμενοι θερινώ τω τρόπω δίνουν τα πάντα για να μη διαγραφούν από ομάδες της πέμπτης εθνικής κατηγορίας και πολλών άλλων επαρχιακών υποδιαιρέσεων οραματιζόμενοι εαυτούς παίκτες διεθνούς κλάσεως. Στην άκρη λοιπόν και η νηστεία και οι όποιες της Εκκλησίας μας γιορτές και προσκλήσεις.

Δεν είναι μικρό κακό και η μικτοποίηση της γυμναστικής πρακτικής στα γυμναστήρια. Πολλά γίνονται που λέγονται και φανερώνονται και άλλα που τα τρώει το σκοτάδι και η σιωπή. Το αποκαλυπτόμενο σώμα προκαλεί. Παιδικές αγνότητες και αθώες φιλίες ζήτημα είναι αν έχουν μείνει μόνο μέχρι την Στ΄ Δημοτικού. Η όλη υπόθεση όζει. Πολλοί και πολλές μπλέκουν και μάλιστα για καλά. Χάλασαν σπίτια τα γυμναστήρια και αξιοπρεπείς οικογένειες βρέθηκαν μέσα στη δίνη του διαζυγίου. Αμαρτίες και σχέσεις και παράνομα πράγματα...τα οποία «αισχρόν εστί και λέγειν». Κανένας δεν είναι ασφαλής. Το άχυρο και η φωτιά δεν πάνε μαζί. Λίγο εάν έχει διαβάσει κάποιος από τα πνευματικά βιβλία της Εκκλησίας μας μπορεί να καταλάβει του λόγου το ασφαλές. Λίγη αυτοκριτική και ειλικρίνεια δεν βλάπτει. Πολλοί εκ των νεοειδωλολατρών κατηγορούν τον Θεοδόσιο τον Μέγα που κατήργησε τους Ολυμπιακούς αγώνες. Καλά τους έκανε! Διότι στην εποχή του είχαν καταντήσει γυμνικοί, ομοφυλοφιλικοί και συμμετείχαν μόνο αλλοδαποί αθλητές. Είχαν σβήσει προ πολλού.

Πολλά γυμναστήρια εισάγουν συχνά και ξένους γυμναστές ή δασκάλους, που μπορεί να έχουν θητεύσει σε αποκρυφιστικές σχολές, να είναι

αβάπτιστοι, μυημένοι και ορκισμένοι σε κάτι ξένο με την ορθοδοξία και ασφαλώς αυτοί ό, τι έχουν θα δώσουν στους ορθόδοξους μαθητές τους. Όχι σπάνια αναλαμβάνουν να διδάξουν υποδεέστεροι των απαιτήσεων γνώστες – εμπειροτεχνίτες, θα τους λέγαμε - πρακτικά και όχι επιστημονικά γνωρίζοντας το αντικείμενό τους «γυμναστές», με αποτελέσματα δυσάρεστα και για την υγεία. Άλλοι είναι ψυχολογικά επιβαρυμένοι με απωθημένα αποτυχημένων προσπαθειών στον αθλητισμό και βγάζουν τα σώψυχά τους στο χώρο της δουλειάς. Κάποιοι από αυτούς είναι «μπράβοι» στης νύχτας τον υπόκοσμο και σε μαγαζιά αμφιβόλου ηθικής. Σ΄ αυτούς τελικά θα εμπιστευθεί μια μάνα τα παιδιά της, ένας άντρας τη γυναίκα του κλπ;

Συναφές είναι και το θέμα των πολεμικών τεχνών. Πολυβασανισμένο αυτό το θέμα. Ας το πούμε μια για πάντα: οι πολεμικές τέχνες είναι βαπτισμένες στο θρησκευτικό ιδεώδες των θρησκειών της ανατολής και απαιτούν μύηση, διαλογισμό και δαιμονική ενέργεια στα ανώτερα σκαλοπάτια τους. Προήλθαν βασικά από μοναχούς που έφερναν πραγματικά εκπληκτικά αποτελέσματα με τη δύναμη βεβαίως του πονηρού πνεύματος. Εμείς τώρα φέρνουμε εδώ στην Ελλάδα ένα θρησκευτικό προϊόν της ανατολής και θέλουμε να φτάσουμε στα επίπεδα των μάγων σαολίν κλπ. Δεν γίνεται. Απλώς προκαλούμε το πνεύμα των συμμετεχόντων και τους βάζουμε σε πειρασμό να ακολουθήσουν το μονοπάτι του κινέζου ή του κορεάτη πολεμιστή. Ο π. Παΐσιος συνιστούσε καμμιά σχέση μ΄αυτά και με τις μαύρες ζώνες. Τώρα όλα τα νειάτα ονειρεύονται μαύρη ζώνη, να πηδάνε στον αέρα, να δέρνουν κόσμο κλπ με μια αυτοπεποίθηση αταπείνωτη. Το κακό είναι ότι στις πολεμικές τέχνες – όπως και στη γιόγκα, διαλογισμό, **κεντρική θέση κατέχει ο δάσκαλος.** Ο δάσκαλος είναι σχεδόν ένα κομμάτι του θεού και ό,τι λέγει είναι νόμος. Απαιτεί προσκύνηση, τυφλή υπακοή, τελετουργική υπόκλιση, θρησκευτική προσφώνηση και άλλα ξένα στην Ορθοδοξία μας.

Ας αφήσουμε και **τα** καλλιστεία των γυναικών και των ανδρών δυστυχώς, όπου εκεί παρελαύνουν οι άνθρωποι ανένδυτοι μήτε Θεόν φοβούμενοι, μήτε αγγέλους και ανθρώπους εντρεπόμενοι, γονείς και μεγαλυτέρους μη σεβόμενοι, προκαλώντας τα αισθητήρια και τις ψυχές των «σαρκοφάγων» θεατών ασύστολα και ξεδιάντροπα με την φανέρωση των ιδιαιτεροτήτων του ανθρωπίνου σώματος, γενόμενοι θέατρον και ανθρώποις και αγγέλοις, επίχαρμα δαιμόνων και σκάνδαλον των ακορέστως και ακολάστως ορώντων και ερώντων.

Δε ντρεπόμαστε λίγο ως ορθόδοξοι; Στον παράδεισο μετά την πτώση των πρωτοπλάστων όταν οι Αδάμ και Εύα κατάλαβαν τη γύμνια τους ντράπηκαν και κρύφτηκαν. Μετά **ο ίδιος ο Θεός τους έντυσε με δερματίνους χιτώνες** και μέσω του Παύλου απαιτεί στολή των γυναικών μέχρι κάτω και κάλυμμα επί της κεφαλής στη θεία λατρεία. Εντάξει είπαμε κάποιο μέτρο όχι όμως και να φτάσουμε σ΄αυτό το απερίγραπτο χάλι να θεωρείται καλλιτεχνικό γεγονός η περιφερόμενη και

προβαλλόμενη γυμνότητα!

Τέλος **τα χοροδιδασκαλεία! Μπαλέτα και τα συναφή**. Τα δύο τελευταία φαινόμενα, καθώς και τα τουρκικά κινηματογραφικά έργα τα υπηρετεί ένας συγκεκριμένος ελληνικός τηλεοπτικός δίαυλος. Αρχίσαμε τώρα και προβάλλουμε και προπαγανδίζουμε κάποιους ακραίους προκλητικούς χορούς, με έντονο σεξιστικό χρώμα, με κινήσεις καθαρά αναξιοπρεπείς, ξενόφερτους και απαράδεκτους για μας. Δεν είναι οι δικοί μας παραδοσιακοί χοροί οι αξιοπρεπείς και αγνοί, οι λεβέντικοι και ηρωϊκοί, με τα τραγούδια μας που εκφράζουν το ηρωϊκό πνεύμα της ελληνοορθοδοξίας. Στους σύγχρονους χορούς της αμαρτίας και της νύχτας, οι άνθρωποι κουνούν και μετακινούν το σώμα τους, που είναι ναός του αγίου Πνεύματος και της θείας Κοινωνίας κατά τρόπο αναίσχυντο. Κι όσο κι αν θέλουμε να επενδύσουμε με αθωότητα τις σεξουαλικές αυτές - αιρετικές θα λέγαμε ή πρωτόγονες κινήσεις - δεν παύει μέχρι σήμερα να ισχύει – πόσο μάλλον σήμερα! – ο αθάνατος λόγος του ιερού Χρυσοστόμου: «όπου χορός, εκεί διάβολος». Λοιπόν «ο νοών νοείτω, ο δε έχων ώτα ακούειν ακουέτω».

Χριστιανική Εστία Λαμίας